

יונה פישר אוצר ומבקר אומנות ישראלי (1932-2022)

נולד בשנת 1932 בתל אביב. אביו, מוריס, היה המזכיר המדיני של הסוכנות היהודית, ועל כן התחנך במקומות שונים ברחבי העולם. במלחמת העולם השנייה למד בבית הספר של אליאנס בבירות, וב-1947 עבר לפריז, שם גילה את אהבתו לאומנות, כשביקר לעיתים תכופות במוזיאון הלובר ופיתח קשרי ידידות עם הצייר אביגדור אריכא.

ב-1951 חזר לישראל וכתב ביקורות אומנות בעיתונים "הארץ" ו"למרחב". היה גם בין מקימי כתב העת "קו" וערך אותו. הוא החל לעבוד בבית הנכות בצלאל שבירושלים - המוסד שקדם למוזיאון ישראל. בשנת 1960 התמנה למנהלו האומנותי. פישר היה אחד מאוצרי התערוכות החשובים בישראל, ודגל באומנות מופשטת ואומנות עדכנית, תוך שמירה על עדכניות מקומית ובינלאומית. במסגרת עבודתו חשף וגילה לקהל הישראלי אומנים רבים, דוגמת יגאל תומרקין ואביבה אורי, פנחס כהן גת, הנרי שלזניאק, צבי גולדשטיין ולאה ניקל. הביא למוזיאון ישראל תערוכות יחיד של אומנים בינלאומיים, כשגולת הכותרת הייתה תערוכתו של מרסל דושאן, "רדי מידס" (1971).

יונה פישר נחשב לאחד מעמודי התווך של האומנות בישראל, נמנה עם מייסדי מוזיאון ישראל ושימש אוצר לאומנות ישראלית מראשית ימיו של המוזיאון. בהמשך, כיהן גם כאוצר ראשי במוזיאון תל אביב לאומנות (1991-1993) וכאוצר ראשי ויועץ אומנותי במוזיאון אשדוד לאומנות (2004-2011). הוא נהג לחרוג מהנהג של הצגה כרונולוגית של עבודות, לטובת יצירת הקשרים בין יצירות אומנות שונות, ובכך היה ממבשרי התפיסה הרואה באוצר דמות שוות ערך לאומן. בשנת 1977 זכה בפרס ישראל בתחום העיצוב על תרומתו לשדה האומנות בארץ, משום שלא הוגדרה קטגוריה לתחום האוצרות.

עיריית תל-אביב-יפו קבעה לוחית זיכרון בכניסה לביתו ברחוב איציק מאגנר 3

"החלטה אוצרותית - יונה פישר וציבי גבע", "אובייקט, מעבר"
https://www.youtube.com/watch?v=4_g7EszrDC8